

CELE **10** PORUNCI PENTRU

părinți

CELE **10** PORUNCI PENTRU
părinți

*Ce să faci și ce să nu faci
pentru a avea copii deosebiți*

ED YOUNG

Editura Casa Cărții, Oradea
2007

This book was first published in the United States by Moody Publishers, 820 N. La Salle Blvd., Chicago, Illinois 60610, with the title *The 10 Commandments of Parenting*, copyright © 2004 by Ed Young, Translated by permission.

Citatele biblice sunt luate din Sfânta Scriptură, traducerea Dumitru Cornilescu, cu excepția celor precizate.

Toate drepturile asupra ediției în limba română aparțin Editurii Casa Cărții. Orice reproducere sau selecție de texte din această carte este permisă doar cu aprobarea în scris a Editurii Casa Cărții, Oradea.

Cele 10 porunci pentru părinți,

de *Ed Young*

Copyright © 2007 Editura Casa Cărții

O.P. 1, C.P. 270,

410610 Oradea

Tel./Fax: 0259-469057; 0359-800761; 0722-669566

Email: info@ecasacartii.ro

www.ecasacartii.ro

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
YOUNG, ED

Cele zece porunci pentru părinți / Ed Young. - Oradea :
Casa Cărții, 2007

ISBN 978-973-8998-26-1

241.6

Traducerea: Adriana Minculescu

Editarea: Elisabeta Vinczi

Tehnoredactarea: Laurențiu Pășcuți

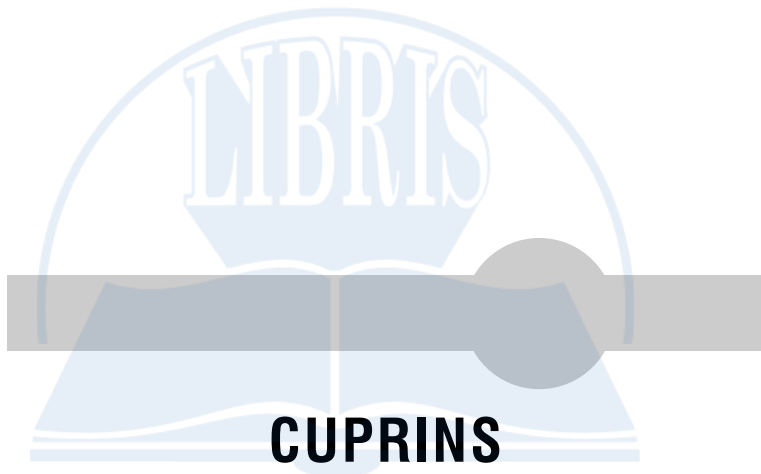
Coperta: Adi Mihocaș

*În amintirea părinților lui Jo Beth și a părinților mei,
Katherine și G. B. Landrum,
J. L. E. și Homer Young.*

*Noi suntem rezultatul iubirii lor altruiste,
al sacrificiului și al devotamentului lor.
Și pentru*

*Ed și Lisa, Ben și Elliott, Cliff și Danielle.
Faceți o treabă minunată crescându-ne nepoții:
LeeBeth, E. J., Laurie, Landra, Nicole,
Claire, Rachel și Susannah.*

Prefață: A fi părinte—o „chemare” măreață	9
Mulțumiri	11
Introducere:	13
1. Să-ți întemeiezi o familie funcțională	19
2. Să-ți iubești copiii	41
3. Să fii un model de sfințenie	61
4. Să dai învățătură copiilor tăi	81
5. Să petreci timp cu copiii tăi	101
6. Să-ți disciplinezi copiii	121
7. Să-ți încurajezi copiii	147
8. Să oferi stabilitate și protecție copiilor tăi	169
9. Să vorbești despre sex cu copiii tăi	189
10. Să nu fii un părinte pasiv	211
Un ultim cuvânt: Momentul de cea mai mare mândrie pentru un părinte	227
Note	229

PREFAȚĂ A FI PĂRINTE—O „CHEMARE” MĂREAȚĂ

Prima replică a celor care devin pentru prima dată părinți este: „N-am știut nimic despre asta!”

Dacă n-ai fost până acum părinte, ci doar copil, probabil că ești dogmatic în legătură cu acest rol. Eu, de exemplu, credeam că am toate răspunsurile până când Domnul m-a binecuvântat cu această „chemare”. Dintr-o dată, am început să prețuiesc experiența părinților mei și, de-a lungul anilor, au crescut din ce în ce mai mult în ochii mei. Așa se întâmplă de obicei.

În familie, fiecare părinte are nevoie de o profundă înțelepciune pentru a educa un copil așa cum Dumnezeu l-a însărcinat s-o facă. (vezi Proverbe 22:6). A înțelege care este însărcinarea și a-i da curs—aceasta este provocarea. Dacă ar fi disponibil un serviciu telefonic de urgență pentru părinți, mamele și tații secolului al XXI-lea ar apela zilnic la el...

Această „chemare” este copleșitoare și permanentă. Știu. Am fost și eu în aceeași situație, am făcut și eu aceste

CELE ZECE PORUNCI PENTRU PĂRINȚI

lucruri, iar cu trei fii adulți, trei „nurori” și opt nepoți, „chemarea” continuă încă.

Oamenii îmi cer în mod regulat sfaturi și sugestii pentru dilemele lor părintești. De obicei, le ofer un cuvânt de încurajare, îmi deschid trusa de prim ajutor pentru părinți și împart câte un plasture sau două. Tentația mea (atunci când timpul îmi permite) este să le dau răspunsuri complicate, profund teologice. O soluție rapidă nu durează, dar, pe de altă parte, profunzimile teologice fără aplicație practică ocolesc problema.

Cele 10 porunci pentru părinți prezintă fundamentul biblic pentru creșterea copiilor. Scopul meu este să prezint totul cu claritate, cu simplitate și să las lucrurile să vorbească de la sine. Pe parcurs, vă voi împărtăși câteva succese, dar și eșecuri, pe care Jo Beth și eu le-am avut cu fiii noștri.

De multe ori, am pierdut momentul potrivit pentru a comunica. Adeseori, nu am aplicat disciplina cum se cuvine. Am făcut multe greșeli, am judecat greșit și am luat decizii nepotrivite în legătură cu fiii mei. Este o minune faptul că astăzi ei sunt soți și părinți creștini serioși. Îți mulțumesc, Doamne!

Pot spune din propria experiență că Dumnezeu veghează asupra „chemării” atunci când Îl căutăm cu smerenie și încercăm să facem totul bine. Suntem modele, dar în același timp modelăm. Iubim și încurajăm. Vorbim puțin și ascultăm mult. Faptul că avem două urechi și doar o gură ar trebui să ne spună ceva.

În aceste pagini, principiile, exemplificările și „plasturii” vă sunt oferite pentru a vă ajuta în înalta și sfânta „chemare” de a fi părinte. Pe măsură ce vom pătrunde împreună în acest proces plin de provocări, rugăciunea mea este ca Duhul Sfânt să lucreze în inima și în viața voastră așa cum a lucrat și în mine.

Cu fiecare carte, există oameni speciali cărora trebuie să le mulțumim. În primul rând și cel mai mult, aș dori să-i mulțumesc lui Wallace Henley, cel care a dat glas predicilor mele. Priceperea lui în cultura populară împreună cu înțelepciunea biblică au dat o mai mare valoare fiecărui capitol.

Mulțumesc de asemenea asistentei mele, Beverly Gambrell, și secretarei Betty Brockman. Beverly este „mâna mea dreaptă” și mă ajută să fac față unui program foarte încărcat și nenumăratelor termene finale. M-a ajutat cu corectura și cu asamblarea proiectului final. Betty îmi tehnoredactează predicile în fiecare săptămână. Ea este singura persoană care știe ce voi spune înainte ca eu să o fac! Aceste predicii constituie fundamentul cărților mele. Doresc să-mi arăt aprecierea și față de Lee Cole, care a editat mesajele mele orale și le-a făcut „lizibile” pentru acest proiect.

De asemenea, sunt adânc îndatorat multor experți în domeniul creșterii copiilor. M-am delectat ani de zile cu scrierile acestor talentați pastori, consilieri, scriitori și învățători. Fie că am citit, am ascultat, am vizionat sau am purtat conversații, am cules din roadele unor mari oameni

CELE ZECE PORUNCI PENTRU PĂRINȚI

ca: James Dobson, Chuck Swindoll, Bill Hybels, Joe Stowell, Jerry Vines și Adrian Rogers. Și ce părinte este acela care nu învață de la propriii copii? Mulțumesc băieților mei, Ed, Ben și Cliff pentru faptul că au fost niște fii minunați și surse bogate de unde eu mi-am luat exemplele.

Pe parcursul acestei cărți veți observa că, atunci când mă refer la persoane al căror nume nu l-am dezvăluit, folosesc *masculinul* persoanei a treia, ceea ce este oarecum „metodic incorect”. Dar, deoarece este o carte pentru părinți, iar toți copiii mei sunt băieți, îmi este cumva mai ușor să procedez astfel.

În cele din urmă, doresc să mulțumesc cunoștințelor de la Editura Moody pentru că mi-au îngăduit să public această continuare a cărții *Cele 10 porunci ale căsătoriei*. Consider o onoare faptul că acei oameni „în numele cărora poți avea încredere” mi-au acordat, și de data aceasta, încrederea lor.

Scriitoarea și comediana Gilda Radner a relatat cândva o poveste mișcătoare despre o cățea care a născut șase cățeluși. Aceștia erau toți sănătoși, jucăuși și fericiți, însă aveau un mod ciudat de a se mișca.

Mersul cățelușilor fusese hotărât încă înainte ca aceștia să se nască. Cu ceva timp în urmă, o familie a adoptat cățeaua vagaboandă; în curând, aceasta rămase însărcinată. Într-o zi, în timp ce noul stăpân al câinelui tunde iarba, cățeaua tot alerga în jurul lui. În joacă, avântându-se către mașina de tuns iarba, cățeaua nu s-a mai putut opri la timp, iar picioarele din spate i-au alunecat sub mașină. Cuțitele asurzitoare i-au tăiat picioarele. Stăpânul căței a tras imediat afară animalul și picioarele acestuia și a plecat în fugă către doctorul veterinar. „Le pot pune la loc” a spus doctorul... „sau, dacă doriți, îi putem face injecția letală. Dar cățelușii sunt bine. Va putea să-i nască fără probleme”.¹

„Faceți tot ce se poate pentru a-i salva viața”, a spus stăpânul.

Veterinarul a decis că va face chiar mai mult decât atât. I-a reatașat câinelui picioarele din spate și i l-a dat apoi stăpânului acasă pentru a se restabili. După o perioadă de

CELE ZECE PORUNCI PENTRU PĂRINȚI

timp, câinele a trebuit să învețe un nou truc: cum să meargă din nou. Problema era că nu știa cum să-și folosească picioarele din spate. Punea un picior din față, apoi pe celălalt, dar nu făcea nimic cu cele din spate. În schimb, făcea doi pași, își sălta posteriorul și astfel, reușea să înainteze.

Într-o săptămână sau două, s-au născut cățelușii. Cățeaua i-a hrănit, și apoi i-a înțărcat. Dar, când cei șase au început să învețe să meargă, au urmat întocmai modelul mamei. Stăpânii chicoteau pe înfundate văzând parada formată din mamă și cățelușii ei: șapte câini, fiecare cu patru picioare, dar folosindu-le numai pe cele două din față, săltându-și posteriorul pentru a înainta.

La fel și oamenii, deseori, transmit disfuncționalitățile lor copiilor—dar aceste cazuri nu sunt deloc de râs. Experiențele de viață macină și distrug; părinții, răniți, încep să aibă un stil de viață și o comportare negative. Ei dau naștere unor copii care, deși nu au fost prinși sub „mașina de tuns iarbă”, încep să se comporte ca și cum ar fi fost.

În cartea sa, *Fatherless America* [*America fără tată*], David Blankenhorn vorbește despre o familie „dezbinată” atunci când aduce în discuție „dispersia paternității”. Blankenhorn observă că unele mame singure, în încercarea de a le explica copiilor de ce în casa lor nu este un tată, le transmit ideea că tatăl lor este un simplu donator de spermă. Iată ce spune Blankenhorn:

În primul rând, paternitatea este distrusă, descompusă în mai multe elemente. Într-un caz, concepția unui copil. În altul, creșterea unui copil. Apoi, fragmentele de paternitate sunt împărțite diferitor oameni. Ca rezultat, cuvântul *tată* încetează să mai existe ca substantiv. Nu mai există tatăl. În schimb, există doar oameni care fac lucruri similare celor făcute de un tată.²

Consecința este că apar familii fragmentate, cu o dezvoltare limitată, cu membre susținătoare care, deși ar trebui să fie sănătoase, sunt într-o stare de atrofiere. Multe dintre acele familii sunt cămine în care ambii părinți sunt prezenți, dar care au diferite disfuncționalități. Ei șchioapătă prin viață din punct de vedere spiritual, emoțional, mental și intelectual. În mod tragic, „cățelușii” lor îi urmează împleticindu-se ca și ei... Poate că nu e posibil să mai înveți câinii bătrâni un nou truc, dar este posibil ca părinții să învingă cauzele disfuncționalităților și să devină mame și tați minunați care să transmită putere și integritate copiilor lor.

Acesta este subiectul cărții mele. *Cele 10 porunci pentru părinți*, întemeiate în totalitate pe principii biblice solide, reprezintă imperative. Ele nu sunt „posibilități”, ci adevăruri înrădăcinate în Cuvântul veșnic și demonstrate continuu prin experiență.

Pe parcursul cărții, voi relata povestiri, anecdote și voi da exemple de diferite experiențe parentale. Unele pleacă de la circumstanțe și evenimente personale, altele sunt compilații ale situațiilor cu care eu sau colegii mei ne-am confruntat. Frecvent, am schimbat numele persoanelor descrise în povestiri, deși toate exemplele fac parte din domeniul public până la un anumit nivel—fie prin mărturie publică, fie prin formă scrisă. Exemplele au fost extrase din experiențe reale și sunt folosite fie cu permisiune directă, fie deoarece au devenit publice, precum mărturiile. Acolo unde am menționat numai prenumele unor persoane, acestea sunt fictive, dar simbolizează oameni reali.

Această carte nu este destinată numai părinților. Tinerii căsătoriți care așteaptă un copil pot stoca informațiile la capitolul „Curs pentru viitorii părinți”. Persoanele necăsătorite vor beneficia și ele de pe urma principiilor, dacă vor avea oportunitatea de a ajuta alți oameni cu copii sau de a

CELE ZECE PORUNCI PENTRU PĂRINȚI

îngrijii copiii altora. Adevărurile incluse aici vor ajuta și învățătorii care sunt puși în fața provocării de a hrăni intelectual copiii altor persoane. Cei care nu sunt încă părinți vor găsi concepte valoroase pe care le pot transmite propriilor copii mai târziu. Chiar și adolescenții vor găsi în această carte principii care îi vor ajuta să înțeleagă comportamentul și acțiunile aparent misterioase ale părinților.

Istoria este plină de consecințele tragice cauzate de cei care nu au știut să fie părinți. Mai mult de 12 milioane de oameni au murit în al doilea război mondial, în parte, din cauza faptului că Adolf Hitler a fost crescut de un tată foarte crud. Pe de altă parte, istoria este plină și de binecuvântările venite de la părinții care și-au crescut cu succes copiii. Augustin a scris despre mama sa, Monica: „Trupește, ea mi-a dat naștere în această lume. Dar, în inima ei, ea mi-a dat naștere în lumina veșnică a lui Dumnezeu”.³

De asemenea, există și oameni ca Winston Churchill care, în ciuda unei creșteri defectuoase, a avut un rol important în istorie, dar ai cărui copii au avut de suferit.

În 16 mai 2002, președintele George W. Bush a ținut un discurs la Dejunul național de rugăciune al hispanicilor (National Hispanic Prayer Breakfast). El a spus grupului:

În funcția mea de conducere, oamenii deseori îmi spun: „Domnule președinte, mă rog pentru dumneavoastră și pentru familia dumneavoastră”. Eu mă întorc, îi privesc în ochi și le spun: acesta este cel mai mare cadou pe care îl poți face. Cel mai mare cadou pe care îl poți face. O spun cu toată sinceritatea.⁴

Când cineva a întrebat cum se poate ruga pentru George W. Bush—președintele care purta copleșitoarele îndatoriri ale președinției—acesta ar fi replicat că principala lui

Introducere

cerere de rugăciune este aceea de a putea fi un soț și un tată credincios.

Nimic n-ar fi putut exprima mai bine importanța faptului de a fi părinte și a principiilor absolute pe care Dumnezeu le-a revelat pentru ca acest lucru să fie făcut cu eficiență!

CUVÂNT PERSONAL

Să-ți întemeiezi o familie funcțională!

Acest capitol se concentrează pe problema numărul unu a Americii, care este, totodată, problema numărul unu a familiei. Abordează probleme serioase... dar oferă și o formulă demonstrată pentru întemeierea unei familii sănătoase. Citește-l cu atenție și în spirit de rugăciune!

— E. Y.

Porunca 1

**SĂ-ȚI ÎNTEMEIEZI
O FAMILIE FUNCȚIONALĂ!**

Timp de ani de zile, am afirmat cu tărie credința mea că problema cea mai mare a Americii este destrămarea familiei. Ori de câte ori afirm acest lucru, în mod inevitabil, unii dau o altă denumire pentru cea mai presantă problemă a Americii. Însă nu le ia mult să vadă că, la rădăcina problemei pe care ei o numesc altfel, stă de fapt tot dispariția treptată a familiei.

În ultimii ani, starea familiilor noastre a fost descrisă printr-un termen relativ nou: *disfuncțional*. Cu acest termen în minte, declar din nou: problema numărul unu a Americii este familia disfuncțională. Și, de vreme ce problema cea mai mare a societății o reprezintă familiile disfuncționale, *prioritatea noastră trebuie să fie întemeierea unor familii funcționale*.

Întemeierea unor familii sănătoase trebuie să fie preocuparea prioritară a oricărui popor și a culturii acestuia—nu problema apărării sau economia națională, nu afacerile externe sau reforma fiscală. Guvernul nu poate întemeia familii funcționale. De fapt, politica lui stă uneori în calea dezvoltării unor familii sănătoase.

CELE ZECE PORUNCI PENTRU PĂRINȚI

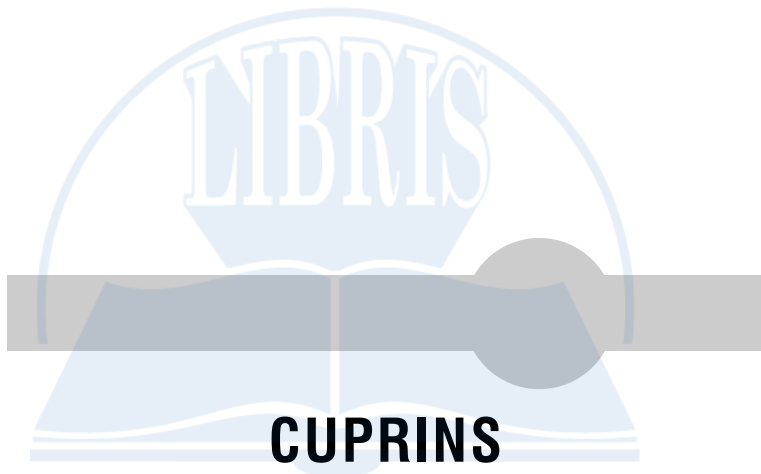
Oamenii întemeiază familii funcționale urmând principiile absolute pe care Dumnezeu le expune în Cuvântul Său. De aceea această carte se numește Cele 10 porunci pentru părinți. Vom deschide Scriptura și vom explora principiile divine absolute stabilite de Dumnezeu pentru întemeierea unor familii funcționale, fericite, sănătoase. Vom vedea că William Bennett are dreptate când numește familia „unitatea fundamentală a civilizației”.¹

DE LA OZZIE ȘI HARRIET LA OZZY OSBOURNE

Încă de la debutul televiziunii, familia a fost descrisă în multe și diferite moduri. I-am avut pe Ozzie și Harriet, pe Lucy și Ricky, pe Beaver Cleaver și toată casa sa, Andy, Opie și Mătușa Bee, pe Brady Bunch, Sanford și Fiul, familia Huxtable și mulți alții.

Majoritatea acestor familii s-a concentrat pe funcționalitate și au tratat stilul disfuncțional de viață contemporan ca pe o excepție. Dar, în ultimul timp, disfuncționalitatea în familie a fost de fapt sărbătorită. Popularitatea show-ului „Familia Osbourne” indică o nouă schimbare în cultura pop de astăzi. Televiziunea prin cablu transmite viața familiei lui Ozzy Osbourne, descris de un scriitor drept „monstrul îmbătrânit, tatuat, distrus de drogul muzicii rock”. S-a crezut o dată că Ozzy a fost chiar un satanist.² Douăsprezece camere de filmat poziționate peste tot în casa Osbourne surprind rutina cotidiană a unei familii care este orice, dar nu rutină.

Psihologul din Los Angeles, Jessica Simmonds, specialist în probleme de familie, a afirmat că, oricât de bizară ar părea viața în casa lui Ozzy, în anumite privințe, familia Osbourne „trăiește o viață foarte normală pentru mediul ei din clasa mijlocie, având o mentalitate foarte

Prefață: A fi părinte—o „chemare” măreață	9
Mulțumiri	11
Introducere:	13
1. Să-ți întemeiezi o familie funcțională	19
2. Să-ți iubești copiii	41
3. Să fii un model de sfințenie	61
4. Să dai învățătură copiilor tăi	81
5. Să petreci timp cu copiii tăi	101
6. Să-ți disciplinezi copiii	121
7. Să-ți încurajezi copiii	147
8. Să oferi stabilitate și protecție copiilor tăi	169
9. Să vorbești despre sex cu copiii tăi	189
10. Să nu fii un părinte pasiv	211
Un ultim cuvânt: Momentul de cea mai mare mândrie pentru un părinte	227
Note	229